



**RADA  
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 7 grudnia 2011 r. (09.12)  
(OR. en)**

**17879/1/11**

**REV 1**

**COPEN 350  
JURINFO 76  
EJUSTICE 94**

**NOTA**

---

Od: Prezydencja

Do: Coreper/Rada

---

Nr poprz. dok.: 17760/11 COPEN 347 EJUSTICE 74 JURINFO 93

---

Dotyczy: Podręcznik dla użytkowników systemu ECRIS

---

W dniu 9 marca 2011 r. na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Współpracy w Sprawach Karnych odbyła się pierwsza wymiana poglądów na temat wstępnego projektu niewiążącego podręcznika dla użytkowników, który przedstawia procedurę wymiany informacji poprzez ECRIS (europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych). Drugie posiedzenie grupy roboczej miało miejsce w dniu 19 maja 2011 r., później zaś – w dniu 24 czerwca – nastąpiła krótka dyskusja. W dniu 20 września, opierając się na dokumencie 12151/11 COPEN 165 JURINFO 54 EJUSTICE 59, omówiono nową wersję projektu. Wersja ta, ponownie zmieniona (dok. 12151/1/11 REV 1 COPEN 165 JURINFO 54 EJUSTICE 59), była przedmiotem dalszej dyskusji w dniu 25 października.

Ostateczna wersja podręcznika, która znajduje się w dok. 17879/11 COPEN 350 JURINFO 76 EJUSTICE 94, oraz jego struktura – części wspólne i rodzaje planowanych informacji krajowych – zostały zaaprobowane na początku grudnia w procedurze milczącej zgody.

**PODREČZNIK ECRIS****SPIS TREŚCI**

1.	WPROWADZENIE.....	3
2.	ECRIS – INFORMACJE OGÓLNE.....	6
2.1.	Wymiana informacji o wyrokach skazujących.....	6
2.2.	Wniosek o udzielenie informacji.....	8
2.3.	Odpowiedź.....	10
2.4.	Ochrona danych.....	12
2.5.	Centrum pomocy .....	12
3.	ECRIS – INFORMACJE O POSZCZEGÓLNYCH KRAJACH.....	14
3.1.	Organy centralne (adresy, e-maile).....	14
3.2.	Sposób identyfikacji przestępców.....	15
3.3.	Podejście państw członkowskich do użycia języków w ramach systemu ECRIS.....	15
3.4.	Procedury w przypadku wniosków do celów innych niż postępowanie karne.....	17
3.4.1.	Procedury w przypadku wniosków do celów administracyjnych.....	17
3.4.2.	Procedury w przypadku wniosków od osób indywidualnych.....	17
3.4.3.	Procedury w przypadku wniosków do celów weryfikacji pracownika.....	18
3.4.4.	Inne informacje .....	18
3.5.	Kopia wyroku .....	19
3.6.	Wspólna interpretacja załącznika A i B do decyzji 2009/316/WSiSW – tabele krajowe.....	20

# ECRIS – PODRĘCZNIK DLA UŻYTKOWNIKÓW

## 1. WPROWADZENIE

Informacje o wyrokach skazujących przekazuje się systemami utworzonymi na mocy konwencji Rady Europy z 1959 roku o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz na mocy instrumentów UE rozwijających system wzajemnej pomocy prawnej, takich jak Konwencja z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (uzupełniająca system utworzony na mocy konwencji z 1959 roku). W listopadzie 2005 roku Rada przyjęła decyzję w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego<sup>1</sup>. Powstała ona, by usprawnić systemy stworzone w konwencji z 1959 roku, a zwłaszcza przyspieszyć przekazywanie danych. Decyzja ta została następnie uchylona ramową decyzją Rady 2009/315/WSiSW dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (art. 12 ust. 4).

Niniejsza publikacja jest niewiążącym podręcznikiem dla użytkowników<sup>2</sup>, opracowanym w myśl motywu 16 i art. 6 ust. 2 lit. a) decyzji Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW<sup>3</sup> z dnia 26 lutego 2009 r. W podręczniku tym przedstawiono procedurę wymiany informacji poprzez europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), czyli zdecentralizowany system informatyczny, który ma ułatwić wymianę danych z rejestrów karnych i zwiększyć zrozumiałość wymienianych informacji, zwłaszcza sprecyzować sposoby identyfikowania przestępców oraz umożliwić wspólną interpretację kategorii przestępstw i kar.

---

<sup>1</sup> Decyzja Rady 2005/876/WSiSW z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego.

<sup>2</sup> Termin „użytkownik” oznacza organy centralne wyznaczone zgodnie z decyzją ramową oraz użytkowników końcowych (sędziów, prokuratorów, policję itp.).

<sup>3</sup> Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33.

System ECRIS został utworzony na podstawie następujących aktów prawnych:

- Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji<sup>4</sup> (zwana dalej „decyzją ramową”).
- Decyzja Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW<sup>5</sup> (zwana dalej „decyzją o ECRIS”).

W decyzji ramowej ustanowiono mechanizm usprawniający obieg informacji o wyrokach skazujących w Unii Europejskiej. Akt ten przewidywał również ustanowienie skomputeryzowanej wymiany takich informacji między państwami członkowskimi. Wymiana taka została następnie ustanowiona na mocy decyzji o ECRIS.

System ECRIS pozwala na zautomatyzowaną wymianę danych między centralnymi rejestrami karnymi i nakazuje państwom członkowskim przekazującym informacje o wyrokach stosować wspólne tabele (np. klasyfikacja przestępstw i kar). ECRIS ma umożliwić właściwym organom państw członkowskich skuteczną i systematyczną wymianę informacji z rejestrów karnych, w sposób który gwarantowałby wspólną interpretację takich informacji i skuteczne ich wykorzystanie zarówno do postępowań karnych, jak i do innych celów.

System ten nie daje bezpośredniego dostępu do rejestrów karnych państw członkowskich, ale pozwala szybciej przekazywać powiadomienia o wyrokach, wnioski o udzielenie informacji na temat takich wyroków oraz odpowiedzi na takie wnioski.

---

<sup>4</sup> Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23.

<sup>5</sup> Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33.

W podręczniku omówiono przede wszystkim sposoby identyfikacji przestępców oraz rejestrowania przestępstw, kar i środków według wspólnej interpretacji.

Artykuł 5 ust. 2 decyzji o ECRIS nakazuje państwom członkowskim, by przesyłały Sekretariatowi Generalnemu Rady aktualne wykazy przestępstw krajowych oraz wykazy rodzajów wyroków skazujących, ewentualnych kar dodatkowych oraz środków bezpieczeństwa, a także ewentualnych późniejszych orzeczeń zmieniających sposób wykonania kary określonych w prawie krajowym.

W niniejszym dokumencie nie omówiono wszystkich kwestii istotnych z punktu widzenia sprawnej wymiany danych. Jest to zabieg celowy. Niemniej zachęca się organy centralne, by podtrzymywały kontakty i współpracę z organami centralnymi innych państw członkowskich. Takie podejście będzie sprzyjać skuteczności systemu ECRIS i pozwoli szybciej rozwiązywać ewentualne problemy pojawiające się podczas wymiany danych.

Z uwagi na swoją objętość podręcznik zostanie opublikowany wyłącznie w wersji elektronicznej. Będzie dostępny na następujących platformach<sup>6</sup>: EUR-Lex, CIRCA<sup>7</sup> (administrator centrum zasobów komunikacyjno-informacyjnych), europejska sieć sądowa oraz strona *ECRIS Support Programme* (prowadzona przez Zjednoczone Królestwo). Dzięki temu dokument łatwiej będzie uaktualniać, a użytkownicy będą mieli do niego prostszy dostęp.

Wszelkie sugestie dotyczące treści podręcznika oraz wszelkie zaktualizowane dane należy przesyłać do Sekretariatu Generalnego Rady UE: *Unit DG H 2B (Fundamental Rights and Judicial Cooperation in Criminal Matters)*, Rue de la Loi 175, B-1040 Brussels (e-mail: [secretariat.criminal-law@consilium.europa.eu](mailto:secretariat.criminal-law@consilium.europa.eu)) lub do Komisji Europejskiej: *DG JLS, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, European Commission, B-1049 Brussels*.

---

<sup>6</sup> Podręcznik dla użytkowników jest dostępny pod adresem:

– <http://eur-lex.europa.eu/pl/index.htm>

– <http://circa.europa.eu/>

– <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/>

– strona *ECRIS Support Programme*

<sup>7</sup> Dostęp jest ograniczony.

## **2. ECRIS – INFORMACJE OGÓLNE**

### **2.1. Wymiana informacji o wyrokach skazujących**

Procedurę wymiany informacji o wyrokach skazujących przedstawiono w art. 4, 5 i 11 decyzji ramowej.

Skazujące państwo członkowskie informuje organ centralny państwa członkowskiego, którego obywatelem jest osoba skazana, o wszelkich wyrokach skazujących wydanych wobec tej osoby na jego terytorium oraz o wszelkich późniejszych zmianach lub usunięciu informacji mających wpływ na informacje o tych wyrokach. W decyzji ramowej określono minimalny zestaw przekazywanych danych osobowych; są to: pełne imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), płeć, obywatelstwo, a w stosownym przypadku: poprzednie imiona i nazwiska (chyba że informacje te nie są znane).

Ponieważ sprawa interpretacji zagranicznych wyroków skazujących jest jednym z zasadniczych elementów systemu ECRIS, państwa członkowskie udzielają informacji (o wyrokach, zmianach lub usunięciu) w sposób jak najbardziej zrozumiały dla użytkowników końcowych.

Państwo członkowskie, którego obywatelem jest osoba skazana, przechowuje otrzymane informacje o wyrokach skazujących do celów dalszego przekazania. Kwestią kluczową w procesie przesyłania powiadomień jest to, by państwo członkowskie, którego obywatelem jest osoba skazana, mogło z absolutną pewnością zidentyfikować jedną osobę, która odpowiada danym identyfikacyjnym zawartym w powiadomieniu. Jeśli okaże się to niemożliwe, zachęca się to państwo, by wystąpiło do państwa skazującego o dodatkowe dane identyfikacyjne.

Po otrzymaniu informacji o wyroku skazującym państwo członkowskie, którego obywatelem jest osoba skazana, podejmuje następujące działania:

1. Zachowuje otrzymane informacje do celów dalszego przekazania i powiadamia skazujące państwo członkowskie o otrzymaniu powiadomienia.
2. Może poprosić o dodatkowe dane osobowe, jeżeli otrzymane wcześniej dane nie pozwalają mu jednoznacznie zidentyfikować osoby skazanej.
3. Organ centralny może odrzucić otrzymane powiadomienie:
  - a) Jeżeli osoba zidentyfikowana nie jest obywatelem tego państwa członkowskiego. Sytuacja taka występuje wtedy, gdy państwo członkowskie, do którego wpłynęło powiadomienie, jest w stanie sprawdzić, czy osoba skazana istnieje i czy jest jego obywatelem. Państwo to decyduje wtedy, że nie przechowa otrzymanego powiadomienia do celów dalszego przekazania, i informuje o zaistniałym problemie skazujące państwo członkowskie.
  - b) Jeżeli danym identyfikacyjnym odpowiada kilka osób, a organ centralny nie jest w stanie jednoznacznie i bez wątpliwości zawęzić poszukiwań do jednej osoby. Należy wtedy wybrać jedno z następujących dwóch rozwiązań: państwo członkowskie, do którego wpłynął wniosek, powinno albo zachować otrzymane informacje o wyroku do celów dalszego przekazania i poinformować skazujące państwo członkowskie, że powiadomienie wpłynęło, albo poinformować skazujące państwo członkowskie, że nie można przetworzyć powiadomienia, i podać powód. Otrzymanych informacji się wtedy nie zachowuje i przesyła skazującemu państwu członkowskiemu wiadomość „problem z powiadomieniem”, oznaczającą, że otrzymanych informacji nie da się przetworzyć, gdyż kryteria identyfikacyjne odpowiadają kilku osobom.

c) Jeżeli dana osoba nie żyje. W takim wypadku organ centralny informuje o tym fakcie państwo skazujące i ma prawo nie zachowywać informacji o wyroku do celów dalszego przekazania.

d) Jeżeli tożsamość osoby, na którą wskazują otrzymane odciski palców, nie odpowiada tożsamości osoby podanej w powiadomieniu. W takim wypadku organ centralny, który otrzymał odciski palców, informuje skazujące państwo członkowskie o braku zgodności i ma prawo nie zachowywać informacji o wyroku do celów dalszego przekazania. W myśl decyzji ramowej przekazywanie odcisków palców nie jest obowiązkowe<sup>8</sup>, co oznacza, że niniejszy punkt dotyczy jedynie tych państw członkowskich, które w ramach systemu ECRIS odciski te przekazują.

Informacje o późniejszych zmianach państwo członkowskie może przekazywać w trybie „stan bieżący” lub w trybie „historia”. Tryb „stan bieżący” prezentuje stan wyroku w danym momencie, tzn. stan wynikający z wprowadzonych zmian. Powiadomienie w tym trybie zawiera najaktualniejsze informacje o danym wyroku. Tryb „historia” prezentuje pierwotny wyrok oraz wszelkie późniejsze zmiany do niego. Tego typu powiadomienie zawiera wszystkie zmiany, którym podlegał wyrok.

## **2.2. Wniosek o udzielenie informacji**

Procedurę składania wniosku o udzielenie informacji przedstawiono w art. 6 decyzji ramowej. Formularz takiego wniosku znajduje się w załączniku do tej decyzji.

W myśl decyzji ramowej wniosek o udzielenie informacji na temat wcześniejszych wyroków można składać do celów postępowania karnego lub do innych celów. W tym drugim przypadku organ centralny, do którego zwrócono się z wnioskiem, udziela odpowiedzi, kierując się prawem krajowym<sup>9</sup>.

---

<sup>8</sup> Art. 11 ust. 1 lit. c) ppkt ii) decyzji ramowej. Odciski palców są obecnie przekazywane przez następujące państwa członkowskie:

<sup>9</sup> Zob. rozdział 3.4.



Wnioski wystosowywane w ramach ECRIS należy przysyłać elektronicznie według specyfikacji technicznych tego systemu. W wyjątkowym przypadku<sup>10</sup>, kiedy używa się wersji papierowej, wnioski od organu centralnego o informacje z rejestru karnego powinny być składane na formularzu zamieszczonym w załączniku do decyzji ramowej.

Wniosek o udzielenie informacji składa się z następujących elementów:

- 1) Informacje o organie wystosującym wniosek;
- 2) Dane identyfikacyjne osoby, której wyrok należy wyszukać w rejestrze karnym (jeżeli informacje takie są dostępne);
- 3) Cel wniosku
  - (a) postępowanie karne
  - (b) cele inne niż postępowanie karne<sup>11</sup>, na przykład<sup>12</sup>:
    - wniosek pochodzący od pracodawcy
    - wniosek pochodzący od organu sądowego
    - wniosek pochodzący od organu administracyjnego
    - wniosek pochodzący od osoby bezpośrednio zainteresowanej.
- 4) Dodatkowe informacje, takie jak: sygnatura akt; zgoda osoby, której dotyczy wniosek (jeżeli wymaga tego prawo krajowe), pilność wniosku, dodatkowe uwagi itp.

Aby ułatwić ustalenie tożsamości danej osoby, należy podać jak najwięcej informacji. Przed złożeniem wniosku należy sprawdzić, czy państwo członkowskie, do którego wystosowuje się wniosek, żąda specjalnych informacji<sup>13</sup>, oraz jaką procedurę stosuje do weryfikowania tożsamości (np. krajowe bazy mieszkańców, odciski palców itp.).

---

<sup>10</sup> Art. 11 ust. 5 decyzji ramowej.

<sup>11</sup> Zob. rozdział 3.4.

<sup>12</sup> Pełen wykaz celów pochodzi ze specyfikacji technicznych ECRIS (*ECRIS-BA-Common Reference Tables*); cele te są bardziej szczegółowym rozwinięciem ogólnych celów ustanowionych w załączniku A do decyzji ramowej.

<sup>13</sup> Zob. rozdział 3.2.

### 2.3. Odpowiedź

Procedurę udzielania odpowiedzi na otrzymane wnioski przedstawiono w art. 7 decyzji ramowej.

Wnioski wystosowywane w ramach ECRIS należy przysyłać elektronicznie według specyfikacji technicznych tego systemu. W wyjątkowym przypadku<sup>14</sup>, kiedy używa się wersji papierowej, odpowiedzi należy udzielić na formularzu załączonym do decyzji ramowej.

Po otrzymaniu wniosku państwo członkowskie:

- 1) Udziela odpowiedzi – o ile wniosek spełnia niezbędne wymogi.
- 2) Może wystąpić o dodatkowe informacje, jeżeli dane osobowe bądź zadeklarowany cel wniosku nie wystarczają, by udzielić odpowiedzi.
- 3) Może odmówić udzielenia odpowiedzi, stwierdzając, że w myśl prawa krajowego nie rozpatruje wniosków służących do celów innych niż postępowanie karne.
- 4) Organ centralny może także odrzucić wniosek:
  - a) Jeżeli dane osobowe przekazane we wniosku nie pozwalają państwu członkowskiemu jednoznacznie zidentyfikować danej osoby (przekazanym danym odpowiada kilka osób).

---

<sup>14</sup> Zob. przypis 10.

b) Jeżeli dana osoba nie żyje.

c) Jeżeli tożsamość osoby, na którą wskazują otrzymane odciski palców, nie odpowiada tożsamości osoby podanej w powiadomieniu. W myśl decyzji ramowej przekazywanie odcisków palców nie jest obowiązkowe<sup>15</sup>, co oznacza, że niniejszy punkt dotyczy jedynie tych państw członkowskich, które w ramach systemu ECRIS odciski te przekazują<sup>16</sup>.

O terminach na udzielenie odpowiedzi mówi art. 8 decyzji ramowej. Terminy te należy ustalać na podstawie kalendarza państwa członkowskiego, które otrzymuje wniosek (uwzględniając oficjalne święta, dni wolne od pracy itp.). Specyfikacje techniczne ECRIS przewidują, że termin udzielenia odpowiedzi zostaje wyliczony automatycznie na podstawie kalendarza państwa członkowskiego, do którego wystosowywany jest wniosek, a informacja o wyliczonym terminie zostaje przekazana państwu członkowskiemu, które wystosowało wniosek.

Na wnioski do celów postępowania karnego i do innych celów<sup>17</sup> należy odpowiadać jak najszybciej. Termin udzielenia odpowiedzi nie powinien nigdy przekroczyć dziesięciu dni roboczych liczonych od dnia wpłynięcia wniosku. Jeżeli państwo członkowskie, do którego zwrócono się o informacje, potrzebuje dodatkowych danych, by móc ustalić tożsamość osoby, o której mowa we wniosku, niezwłocznie kontaktuje się ono z państwem członkowskim, które wystosowało wniosek. Termin dziesięciu dni roboczych jest wtedy liczony od dnia wpłynięcia dodatkowych informacji.

Odpowiedzi na wniosek pochodzący od osoby bezpośrednio zainteresowanej<sup>18</sup> należy udzielić w terminie dwudziestu dni roboczych od daty jego wpłynięcia.

---

<sup>15</sup> Art. 11 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) decyzji ramowej.

<sup>16</sup> Uwaga: zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) decyzji ramowej przekazywanie odcisków nie jest obowiązkowe.

<sup>17</sup> Art. 6 ust. 1 decyzji ramowej.

<sup>18</sup> Artykuł 6 ust. 2 decyzji ramowej.

## 2.4. Ochrona danych<sup>19</sup>

Warunki wykorzystywania danych osobowych przedstawiono w art. 9 decyzji ramowej. Państwo członkowskie może wykorzystać dane osobowe przekazane mu – *do celów postępowania karnego* – na mocy art. 7 ust. 1 i 4 tego aktu *jedynie do celów postępowania karnego*, w ramach którego o nie wystąpiło.

Dane osobowe uzyskane na mocy art. 7 ust. 2 i 4 decyzji ramowej *do celów innych niż postępowanie karne* państwo członkowskie może wykorzystać – zgodnie z prawem krajowym – jedynie do celu, w którym o nie wystąpiło, i w granicach określonych przez państwo członkowskie, do którego skierowany był wniosek.

Zasady te stosuje się z jednym wyjątkiem: państwo członkowskie wystosowujące wniosek może wykorzystać dane, aby zapobiec bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego.

Państwo członkowskie podejmuje niezbędne działania, by wykorzystywanie danych osobowych otrzymanych od innego państwa członkowskiego na mocy art. 4 i przekazanych krajowi trzeciemu było tak samo ograniczone jak na jego terytorium. Państwo członkowskie wyraźnie zaznacza, że dane osobowe przekazane krajowi trzeciemu do celów postępowania karnego mogą zostać wykorzystane wyłącznie do celów postępowania karnego.

## 2.5. Centrum pomocy

W razie problemów (prawnych, technicznych, operacyjnych) (...) z funkcjonowaniem ECRIS użytkownicy powinni kontaktować się ze swoim (...) organem centralnym.

---

<sup>19</sup> Zob. motyw 13 do decyzji Rady oraz motyw 18 do decyzji o ECRIS.

Jeżeli problem należy dodatkowo omówić na szczeblu UE, organ centralny powinien się skontaktować z właściwymi organami UE: Radą Unii Europejskiej, Komisją Europejską, prezydencją w Radzie Unii Europejskiej.

W myśl art. 3 ust. 7 decyzji o ECRIS ogólne wsparcie i pomoc techniczną w ramach ECRIS zapewnia Komisja Europejska. Komisja odpowiada za centrum pomocy, które pomaga państwom członkowskim w operacyjnej wymianie informacji.

Dane kontaktowe:

Komisja Europejska: e-mail: [JUST-CRIMINAL-RECORD@ec.europa.eu](mailto:JUST-CRIMINAL-RECORD@ec.europa.eu)

W razie problemów operacyjnych państwo członkowskie może skontaktować się z przedstawicielami *ECRIS Support Programme* prowadzonego przez Zjednoczone Królestwo.

Dane kontaktowe:

*ECRIS Support Programme*: e-mail: [support@ecrisic.eu](mailto:support@ecrisic.eu); telefon: 00 44 1489 588556

### 3. ECRIS – INFORMACJE O POSZCZEGÓLNYCH KRAJACH

Ponieważ skuteczna wymiana informacji poprzez ECRIS, gdy już zostanie uruchomiony, wymaga zgodnej interpretacji niektórych procedur stosowanych przez poszczególne państwa członkowskie, wyznaczenia organów centralnych oraz ustalenia zasad współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, w niniejszej części przedstawiono informacje o najważniejszych kwestiach związanych z systemem jako takim. Poszczególne tematy tej części odpowiadają najważniejszym elementom systemu. Część ta ma prezentować podstawowe informacje o procedurach i zasadach stosowanych przez poszczególne państwa członkowskie i organy centralne w ramach ECRIS.

#### 3.1. Organy centralne (adresy, e-maile)

W myśl art. 3 decyzji ramowej państwa członkowskie są zobowiązane wyznaczyć organ centralny (organy centralne). Organ centralny każdego z państw członkowskich prowadzi wymianę informacji o wyrokach skazujących w ramach systemu ECRIS.

Informacje o wyznaczonym organie (wyznaczonych organach) państwo członkowskie przesyła Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji. Sekretariat Generalny Rady przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim. Doświadczenie ze współpracy prowadzonej na mocy decyzji Rady 2005/876/WSiSW dowodzi, że użytecznym pomysłem jest zamieszczenie w podręczniku danych kontaktowych wszystkich organów.

*(Dane kontaktowe organów centralnych zostaną przedstawione w następującej formie)*

Państwo członkowskie:

Organ centralny

- Nazwa:
- Adres:
- Telefon:
- Adresy e-mail:
- Osoby kontaktowe (do spraw technicznych i prawnych) – jeśli można dodać takie informacje:

### **3.2. Sposób identyfikacji przestępców**

W myśl art. 6 ust. 2 lit. a) decyzji o ECRIS każde państwo członkowskie przedstawia zestaw danych stosowanych w procesie identyfikacyjnym.

*(Dane osobowe stosowane w procesie identyfikacji wyszczególniono poniżej)*

Państwo członkowskie

- Wykaz danych stosowanych do identyfikacji przestępców.
- Rejestry stosowane do identyfikacji (np. rejestr karny, krajowa baza mieszkańców).

### **3.3. Podejście państw członkowskich do użycia języków w ramach systemu ECRIS**

Sposób użycia języków przy przekazywaniu informacji o wyrokach przedstawiono w art. 10 decyzji ramowej.

Artykuł 10 (zdanie drugie) stwierdza, że odpowiadając na wniosek, państwo członkowskie może używać swojego języka urzędowego lub języka, na którego użycie wyraziło zgodę zarówno ono, jak i państwo członkowskie wystosowujące wniosek.

Ponadto zgodnie z art. 10 (zdanie trzecie) każde państwo członkowskie może w momencie przyjmowania decyzji ramowej lub w terminie późniejszym określić w oświadczeniu skierowanym do Sekretariatu Generalnego Rady, na użycie których języków urzędowych Unii Europejskiej wyraża zgodę.

Wątpliwości pojawiają się jednak, gdy w odpowiedzi na wniosek należy zamieścić zagraniczne powiadomienie. Może ono zostać przetłumaczone<sup>20</sup> na język urzędowy państwa członkowskiego, do którego wpłynął wniosek, a następnie przekazane państwu członkowskiemu będącemu wnioskodawcą. Państwa członkowskie mogą jednak rozstrzygnąć kwestię akceptowanych języków drogą umowy dwustronnej, która je określa (i pozwala przysyłać wyroki w języku (językach) skazującego państwa członkowskiego).

A zatem w szczególnych sytuacjach państwo członkowskie może podczas wymiany informacji użyć innego języka niż jego język(i) urzędowy(-we). Aby ułatwić wymianę informacji, poniżej przedstawiono listę państw członkowskich i ich postanowienia w sprawie preferowanych języków.

*(Pozanowienia państw członkowskich w sprawie języków)*

Państwo członkowskie:

Języki urzędowe Unii Europejskiej akceptowane przez państwo członkowskie do wymiany wniosków – art. 10 (zdanie trzecie): *(Tu dołączone zostaną informacje zebrane przez ECRIS Support Programme)*

Państwo członkowskie jako strona, do której zwrócono się z wnioskiem: Język(i) używany(-ne) w odpowiedzi na wniosek od innego państwa członkowskiego: krajowy(-we) język(i) urzędowy(-we) lub oryginalny język wyroku skazującego (jeżeli odpowiedź zawiera wyroki z innego państwa członkowskiego UE lub państwa trzeciego):

Państwo członkowskie jako strona wystosowująca wniosek: Języki akceptowane w odpowiedzi na wniosek: język(i) urzędowy(-we) państwa członkowskiego, do którego wystosowano wniosek, lub oryginalny język wyroku (jeżeli odpowiedź zawiera wyroki z innego państwa członkowskiego UE lub państwa trzeciego).

---

<sup>20</sup> Zob. rozdział 4.3 dokumentu *Business Analysis*. „Choć większość elementów informacji jest ustandaryzowana i skodyfikowana we wzorze (np. wspólne kody przestępstw i sankcji, daty, terminy, parametry przestępstw i sankcji itp.), niektóre z nich należy samodzielnie zredagować. W przyszłości może się pojawić potrzeba ich przetłumaczenia, tak by można było z nich skorzystać” (rozdział 4.3.4 dokumentu *Business Analysis*).



### **3.4. Procedury w przypadku wniosków do celów innych niż postępowanie karne**

Jak stanowi art. 7 ust. 2 decyzji ramowej, odpowiedzi do celów innych niż postępowanie karne państwo członkowskie, do którego wystosowano wniosek, udziela zgodnie ze swoim prawem krajowym. Aby ułatwić wymianę danych, poniżej przedstawiono informacje o podstawowych krajowych zasadach dotyczących udzielania odpowiedzi na wnioski do celów innych niż postępowanie karne.

*(Państwo członkowskie powinno odpowiedzieć na poniższe pytania)*

Państwo członkowskie:

#### *3.4.1. Procedury w przypadku wniosków do celów administracyjnych*

- 1) Jaka jest procedura udzielania informacji?
  - a) Czy można wystosować wniosek o informacje do celów administracyjnych?
  - b) Czy we wniosku należy szczegółowo przedstawić cel, w jakim poszukuje się informacji?
  - c) Czy w celu udostępnienia informacji o wyroku skazującym wymagana jest zgoda osoby, której informacje dotyczą?
  - d) Jaki jest koszt udzielenia informacji?
  - e) Inne szczegółowe informacje.

#### *3.4.2. Procedury w przypadku wniosków od osób indywidualnych*

- 1) Jaka jest procedura udzielania informacji?
  - a) Czy we wniosku należy szczegółowo przedstawić cel, w jakim poszukuje się informacji?
  - b) Jaki jest koszt udzielenia informacji?
  - c) Czy wymagane są dokumenty tożsamości, ich kopie lub jakiegokolwiek inne dokumenty?
  - d) Inne szczegółowe informacje.

### 3.4.3. *Procedury w przypadku wniosków do celów weryfikacji pracownika*

- 1) Jaka jest procedura udzielania informacji?
- a) Czy udziela się informacji na potrzeby weryfikacji pracownika?
- b) Czy we wniosku należy szczegółowo przedstawić cel, w jakim poszukuje się informacji?
- c) Jaki jest koszt udzielenia informacji?
- d) Inne szczegółowe informacje.

### 3.4.4. *Inne informacje*

Wszelkie inne informacje o krajowym ustawodawstwie, krajowych rozporządzeniach i krajowej praktyce, które mogą pomóc właściwemu organowi wystosować wniosek o informacje z rejestru karnego (*np. zakres odpowiedzi na wnioski do celów innych niż postępowanie karne – czy zawiera ona wszystkie informacje znajdujące się w rejestrze karnym, czy też ogranicza się np. do szczególnego rodzaju przestępstw, kar czy zasad resocjalizacji*).

Uwaga: ani decyzja o ECRIS, ani decyzja ramowa nie przewidują obowiązku wymiany informacji o orzeczeniach innych niż zapadłe w sprawie karnej.

### 3.5. Kopia wyroku

Na mocy art. 4 ust. 4 decyzji ramowej można w indywidualnych sprawach przekazać kopię oryginalnego wyroku<sup>21</sup>. Zgodnie ze wspomnianym artykułem organy centralne mogą uczestniczyć w wymianie kopii wyroków. Decyzja ramowa nie nakłada jednak na organy centralne obowiązku przechowywania tych kopii ani administrowania nimi. Dokumentów takich organy centralne nie mogą przechowywać, nie można ich też przechowywać w rejestrze karnym, nie wymienia się ich też w formie elektronicznej przewidzianej dla oprogramowania ECRIS. Jeżeli takie kopie są potrzebne, muszą zostać przekazane inną drogą (np. pocztą elektroniczną, faksem). Stosowniejszym sposobem uzyskania takich kopii jest odwołanie się do współpracy sądowej w sprawach karnych<sup>22</sup>.

Aby ułatwić wymianę informacji, w tabeli poniżej zamieszczono informacje o tym, jaką procedurę wymiany kopii wyroków poszczególne państwa członkowskie uznają za najstosowniejszą. Tabela informuje, czy można wystąpić za pośrednictwem organu centralnego o kopię wyroku i czy można bezpośrednio ją od niego uzyskać.

*Państwo członkowskie powinno udzielić odpowiedzi na poniższe pytania:*

*1 – Najstosowniejsza procedura – w kilku zdaniach (np. wnioski powinny być kierowane do sądu, który wydał wyrok).*

*2 – Czy można wystąpić o kopię wyroku za pośrednictwem organu centralnego?*

*3 – Czy organ centralny przechowuje kopię wyroku?*

---

<sup>21</sup> Artykuł 4 ust. 4 decyzji ramowej.

<sup>22</sup> Europejska konwencja z dnia 20 kwietnia 1959 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych, Konwencja z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Państwo członkowskie:

### **3.6. Wspólna interpretacja załącznika A i B do decyzji 2009/316/WSiSW – tabele krajowe**

W myśl art. 5 decyzji o ECRIS państwa członkowskie są proszone o przekazanie wykazu przestępstw krajowych i sankcji krajowych przypisanych określonym kodom z załącznika A i B decyzji Rady. Wykazy te są załączone do podręcznika. Państwa członkowskie mogą przekazać także krótki opis zasadniczych elementów przestępstw i kar. Dostarczone tabele zostaną załączone do podręcznika.

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE:

A – TABELA PRZESTĘPSTW

B – TABELA KAR

*(Państwa członkowskie są proszone o podanie powyższych informacji)*

---